

Национални етнологки и антроположки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

философско
историческо
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

Резюмета | Abstracts

1. Мария Ангелова (Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“)

Приемственост и промяна на градската среда – 3D технологии и възстановки на елементи от градския пейзаж (Случаят с изчезналата улица „Търговска“ в гр. София)

Continuity and change of the urban environment – 3D technologies and reconstruction of elements of the urban landscape (The case of the disappeared Targovska Street in Sofia)

Резюме: Динамиката на XXI в. води до променливи и интензивни взаимоотношения между хората и градското наследство. В следствие на това се появяват нови форми на общуване между хората и града, които се изразяват в пресъздаване/претворяване на наследството и пейзажа. Дали има приемственост във формите на градско наследство, или по-скоро се стига до промяна на градската среда, зависи от спомените за миналото и сценариите за настоящето, които се интегрират във визиите за бъдещето. Случаят в София с улица „Търговска“ е много любопитен за градско проучване. Той буди обществения интерес и предизвиква множество дискусии относно съществуването на улицата и прекратяването на нейния живот. Като доказателство за значимостта ѝ се използват спомени на съвременници, които я карат отново да „оживее“ – да се видят сградите и хората, да се чуе глъчката, да се предадат разказите за живота на българското общество в периода XIX-XXв. Освен това ул. „Търговска“ предоставя възможност за използване на културното наследство като вдъхновение за създаване на виртуално пространство с историческа цел, с идеята да представи облика на улицата във времето, когато е съществувала, да разкаже и за София през този период. Всичко това се случва в рамките на проект, който използва 3D технологии, за да възстанови изчезнали или забравени вече елементи от градския пейзаж.

Ключови думи: градски пейзаж, 3D технологии и възстановки, улица „Търговска“, нематериално културно наследство

Национални етнологки и антроположки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

философско
историческо
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

2. Богомил Иванов (Софийски университет, „Св. Климент Охридски“)

Фасадите на Стария град. Публични политики в културното наследство на Велико Търново. Процеси на джентрификация в постсоциалистическия град.

Резюме: Изследването цели да разгледа публичните политики по отношение на културния сектор и неговата употреба в град Велико Търново. В контекста на града биват съпоставени няколко гледни точки. От една страна – официално представените културни учреждения: политиките на Община Велико Търново и други обвързани с държавните политики пространства, като Читалище „Надежда“. От друга – представители и политики на местни заведения и културни центрове, които обособяват около себе си нова и различна от институционалната, децентрализирана културна политика.

Изследването цели не само да представи гледните точки на частния и публичния сектор, но и да ни въведе в начина, по който те се разбират от жителите на града. Твърдя, че тяхната субективност и емоционалност „декодира“ комплексността и взаимовръзките между отделните публични политики, както и представя техните силни страни. Велико Търново, в частност Старият град, разгледан в смисъла на едновременно развиващи се процеси, конструира бинарни отношения и вътрешни напрежения. „Джентрификацията“ се характеризира с нови „алтернативни пространства“, културни дейности и промени в градския пейзаж. Подходите на Община Велико Търново в адаптирането на постсоциалистическия град към съвременния неолиберален модел насочват към употребата на наследството в развиването на определени сфери на туризма. Влиянията, измененията и отношенията, които се конструират, оказват пряко влияние върху местното население. Фокусът на съпоставките в изследването адресира предупрежденията на автори, че джентрификацията трябва да се разглежда внимателно и в контекста на конкретния град (Bernt, M.; Gentile, M.; Marcinczak, S., 2015), като се вземат предвид специфичностите на неговата постсоциалистическа същност.

Национални етнологички и антроположички четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

философско
историческо
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

3. Изабела Плачкова (*Нов български университет, Музей на занаятите – Троян*)

Дървообработващите занаяти в Троянско – между традицията и идеологическия контрол (1960-те–1980-те години) | Woodworking Crafts in the Troyan Region: Between Tradition and Ideological Control (1960s–1980s)

Резюме: Разглеждат се дървообработващите занаяти в Троянско в периода на 60-те – 80-те години на ХХ век, поставяйки ги в контекста на социалистическите културни политики и процесите на институционализация на традиционните занаяти. Основната цел на изследването е да проследи по какъв начин държавните политики селектират, преформулират и представят определени занаятчийски практики като „традиция” и как това се отразява върху статута, професионалната реализация и самовъзприятието на майсторите. Работната хипотеза е, че целенасочените политики в този период водят до повишаване на общественото признание на дървообработващите занаяти в региона, но без те да достигнат символния статус на други занаяти, най-вече грънчарството. Анализът се опира на теоретични концепции за културен и символен капитал (Пиер Бурдийо) и за „изобретяване на традицията” (Ерик Хобсбаум), които позволяват да се разгледат занаятите като поле на взаимодействие между труд, знание, институции и власт. Методологически изследването комбинира анализ на архивни и институционални документи, научна литература и периодичен печат с теренни данни. Основният емпиричен материал включва полуструктурирани биографични интервюта с осем майстори от различни направления на дървообработването (дървостругарство, дърворезба, пирография, бъкличарство и бъчварство), както и разговори с представители на институционалната среда. Изследването показва, че дървообработващите занаяти в Троянския край не могат да бъдат разглеждани единствено като „оцеляла традиция“, а като динамично поле, в което исторически практики, държавни политики и индивидуални стратегии се преплитат. Социалистическият период се откроява като време на институционална подкрепа и символно признание, което в ретроспективните разкази на майсторите често се конструира като „златно време“ за занаята.

Ключови думи: социализъм, дървообработващи занаяти, институционализация, символен капитал, изобретени традиции, конструиране на културно наследство, майстори

Национални етнологски и антроположки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

философско
историческо
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

4. Радостина Радичкова (Софийски университет „Св. Климент Охридски“)

Направи и самонаправи. Полето на модата в България през 90-те години | Fashionings and Self-Fashionings. The Fashion Field in Bulgaria in the 1990s

Резюме: Докладът изследва трансформациите в българското модно поле през 90-те години на ХХ в., фокусирайки се върху емблематичния скандал около корицата на списание “Егоист” (бр. 11, 1997 г.) с поп певицата Ирина Флорин. Анализът деконструира конфликта между проф. Любомир Стойков и арт директорите Емилиян Събев и Мариета Ценова, разглеждайки го като сблъсък на две културни стратегии в условия на преход.

Теоритичната рамка интегрира концепциите на Пиер Бурдийо за социалното поле и на Никлас Луман за автопоетичните системи. Модното поле е разгледано като автономно пространство на производство, способно да налага собствени норми върху направата и потреблението на своите продукти. Централна теза е, че обвиненията в плагиатство в изследвания казус не са просто естетически спор, а механизъм за “маскирано” позициониране на утвърдените играчи (*established players*) в полето. Използвайки символен капитал натрупан по време на социализма, те правят опит да запазят монопола върху неговата интерпретация. В този контекст ефектът на хистерезис (*hysteresis*) се проявява като концептуално закъснение: реакция на субекти, чиито диспозиции са формирани в миналото и не съответстват на новата реалност. Това дълбоко естетическо несъответствие се противопоставя на новите участници в борбата за дефиниране на “правилната” реалност в модното поле. Новите играчи (*newcomers*) са натоварени със задачата да извършат двойно “символно насилие” (*symbolic violence*) - веднъж срещу социалистическия модел на мислене и репрезентиране на модата и втори път в надпреварата за това кой легитимно представлява “новото време”.

Стратегията на “Егоист” демонстрира нова културна чувствителност и радикален “автопоезис”, при който системата се самовъзпроизвежда чрез специфична комуникация и “наблюдения от втори ред”. Детайлното проследяване на визуалните референции в генеалогииите на образите, създадени от стилистите Събев и Ценова, оборва обвиненията в плагиатство, легитимирайки практиката на визуално цитиране. Обръщането към “новостта” - разпозната от Валтер Бенямин още от епохата на модерността като парадоксално

Национални етнологки и антроположки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

философско
исторически
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

обвързана с повторимостта - легитимира новия код на модата. Чрез тези генеalogии Ценова и Събев превръщат модната фотография в “текст” - история на визуалните кодове, която може да бъде разчетена само от тези, които владеят правилата на играта с контекста.

Докладът залага на метода на включеното наблюдение (*participant observation*), съчетан с дискурсивен анализ на медийни архиви и полуструктурирани интервюта като част от теренното изследване. Текстът се опира на хибридна позиция на автора, съчетаваща теоретичната дистанция на изследователя с автентичната перспектива на пряк участник в събитията (стилист в сп. “Метрополис”). В заключение докладът аргументира ролята на стайлинга като ключов инструмент за конструиране на нова визуална идентичност в постсоциалистическа България.

Ключови думи: поле на модата, автопоезис, списание “Егоист”, хистерезис, символно насилие, генеалогия на образа, постсоциалистическа България

5. Силвия Трифонова-Костадинова (*Докторант към Институт за етнология и фолклористика с Етнографски музей – БАН, Регионален исторически музей – Русе*)

Локалните наследства и техните общности – идентифициране, управление и споделяне | Local heritage and their communities – identification, management and sharing.

Резюме: Във фокуса на изложението попада проектът „Местна кухня в четири сезона“ на Регионален исторически музей – Русе. Той акцентира върху проучване, представяне и споделяне на културни практики – всекидневни и празнични, разбирани като форма на нематериално културно наследство. Търсят се регионалните измерения на кулинарните употреби, структурирани по сезони, като част от обреди и всекидневие, като елемент от наследени форми, а същевременно и като важна част от съвременността. Паралелно с това темата за гастрономията предполага разгръщането на многопластови идейни замисли, които превръщат проекта в мултидисциплинарен по отношение на подходите за реализиране на поставената цел. Очертана е и комуникационната рамка, включваща набор от характеристики, които подпомагат процеса на общуване във всеки етап от осъществяването на проектната концепция. Проследени са комуникационните

Национални етнологски и антроположки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

философско
исторически
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

взаимовръзки, изградени от сътрудничеството на музея и общностите като носители на специфично знание. Локалните наследства, идентифицирани в проекта, са разгледани в контекста на световните политики за наследство.

Ключови думи: Културни наследства, местни общности, музейни политики, кулинарни практики, комуникация

6. Милена Драгова (Докторант, Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“)

От местен празник към „изобретена традиция“. Календарът на националното сдружение на общините в България като инструмент за производство на наследство | From local festival to "invented tradition". The national association of municipalities in Bulgaria's calendar as a tool for heritage production

Резюме: Докладът разглежда Националния календар на местните традиционни и културни празници на общините за 2026 г., публикуван онлайн от НСОРБ през април 2026 г., като институционален инструмент за конструиране на наследство. Във фокуса не са самите празници като самостоятелни случаи, а начинът, по който те са подредени и направени дигитално видими.

Календарът не е мислен като неутрален регистър, а като начин за институционално подреждане, чрез който локални чествания се превръщат в национално разпознаваем набор от традиции. Когато сведения от над 140 общини се организират по месеци и видове празници, иначе разнородни събития стават съпоставими и по-лесни за легитимиране.

Тук се откроява и ролята на НСОРБ. Докладът предлага сдружението да се мисли не просто като посредник в събирането на информация, а като институционален участник в селекцията и публичното утвърждаване на местни празници като наследство.

Анализът съчетава институционален и дискурсивен прочит на календара като публичен документ и дигитална платформа. Проследява се как категориите на подреждане и онлайн публичността оформят йерархии и режими на видимост.

Така докладът се включва в дебатите за „изобретените традиции“ и „изобретените наследства“, като показва, че в съвременния български контекст наследството се формира

Национални етнологски и антроположки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

Философско
исторически
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

не само на терен и в общността, но и в институционални среди, където се структурира и прави публично разпознаваемо.

Ключови думи: изобретени традиции, изобретено наследство, местни празници, календар на НСОРБ, институционално производство на наследство, класификация и легитимация.

7. Искра Тодорова (*Докторант, Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“, Регионален исторически музей – Русе*)

Дигитални терени на наследството: визуализация и легитимация на носите във Facebook страниците на читалища от Русенско | Digital Fields of Heritage: Visualization and Legitimation of Traditional Costumes on the Facebook Pages of Community Cultural Centers in the Rousse Region

Резюме: Настоящият текст изследва ролята на социалните мрежи като специфични дигитални терени за представяне и осмисляне на културното наследство. Фокусът е поставен върху визуализацията на носите в публикации на Facebook страниците на читалища от Русенско, в селища на хърцоите. Изследването се стреми да покаже как тези институционални дигитални пространства не функционират единствено като канали за популяризация, а като активни участници в процесите на конструиране и легитимиране на културното наследство. Емпиричният материал включва подбрани изображения и публикации, в които чрез композиция, контекст и съпровождащи текстове се изграждат представи за автентичност, традиционност и локална принадлежност. Особено значение се отдава на ролята на читалището като посредник между локалната общност и по-широката дигитална публика.

Докладът предлага интерпретация, според която в социалните мрежи носията се превръща в ключов визуален ресурс за представяне и утвърждаване на локална идентичност, като едновременно се съхраняват и преформулират представите за наследство в съвременен контекст.

Ключови думи: носия; културно наследство; дигитални терени; читалища; социални мрежи; локална идентичност; Русенско

Национални етнологички и антроположички четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

Филозофско
историческо
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

8. Здравка Пенкова (Докторант към Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“)

Практиката на женските кръгове като изобретена традиция: примери от терена | The practice of women's circles as an invented tradition: examples from the field

Резюме: настоящият доклад изследва феноменът на женските кръгове като съвременна Ню Ейдж практика, стремейки се чрез дискурсивен, визуален и тематичен анализ на терена, да разгледа тази практиката през теоретичната рамка на „изобретените традиции“, формулирана от Eric Hobsbawm в *The Invention of Tradition*, както и да обясни формирането на общността на участничките в женски кръгове като пример за теорията за „въобразени общности“ от Benedict Anderson. В контекста на подобно разбиране, женските кръгове се явяват доброволни, хоризонтални, неинституционализирани, често ежемесечни събирания на жени, чиято цел е споделяне, личностно развитие и духовно преживяване, включвайки ритуализирани и символни действия (подреджване на участничките в кръг, използване на природни елементи в разположения в средата олтар, почитане на „женското начало“ и обожествяване на женското тяло чрез медитативни практики, пеене, танци, ритуали и др.). Тезата ми е, че в рамките на кръга се създава общност на „сестринство“ и се практикува типичното за Ню Ейдж културата – духовно развитие чрез разнообразни телесни и ритуални практики, взаимствани от множество традиции, култури, религии и съвременната психология. Макар женските кръгове често да се представят като възраждане на древна женска мъдрост, анализът ми се стреми да покаже, как чрез повтарящи се ритуални, символни и дискурсивни практики се създава усещане за историческа приемственост и културна автентичност. Чувството за принадлежност между участничките, които най-често не се познават предварително, се формира чрез активно социално конструиране на общност чрез споделени преживявания и символен език, а не чрез дългосрочни традиционни връзки. Тези практики отговарят на нуждите на съвременния човек от идентичност, свързаност и смисъл в условията на късномодерната и все по-нарастваща социална фрагментация и свръхиндивидуализация. В заключение ще покаже по какъв начин женските кръгове демонстрират едно модерно формиране на традиция, която не е наследена, а конструирана, чиято легитимност произтича от възприемането ѝ като такава. Независимо от липсата на

Национални етнологски и антрополошки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

Филозофско
историческо
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

пряка историческа приемственост, женските кръгове изпълняват ефективно своята социално-културна функция, компенсират загубата на устойчиви общности, характерна за модерните общества.

Ключови думи: женски кръгове; изобретени традиции; ритуални, символни и дискурсивни практики

The practice of women's circles as an invented tradition: examples from the field

Abstract: this report explores the phenomenon of women's circles as a contemporary New Age practice, seeking, through discursive, visual and thematic analysis of the field, to examine this practice through the theoretical framework of "invented traditions", formulated by Eric Hobsbawm in *The Invention of Tradition*, as well as to explain the formation of the community of participants in women's circles as an example of the theory of "imagined communities" by Benedict Anderson. In the context of such an understanding, women's circles are voluntary, horizontal, non-institutionalized, often monthly gatherings of women, whose goal is sharing, personal development and spiritual experience, including ritualized and symbolic actions (arranging the participants in a circle, using natural elements in the altar located in the middle, honoring the "feminine" and deifying the female body through meditative practices, singing, dancing, rituals, etc.). My thesis is that within the circle, a community of "sisterhood" is created and the spiritual development typical of New Age culture is exercised through a variety of bodily and ritual practices borrowed from multiple traditions, cultures, religions, and contemporary psychology. Although women's circles are often presented as a revival of ancient feminine wisdom, my analysis seeks to show how, through repeated ritual, symbolic, and discursive practices, a sense of historical continuity and cultural authenticity is created. The sense of belonging among the participants, who most often do not know each other in advance, is formed through the active social construction of community through shared experiences and symbolic language, rather than through long-term traditional ties. These practices respond to the needs of modern people for identity, connectedness, and meaning in the conditions of late-modern and ever-increasing social fragmentation and hyper-individualization. In conclusion, I will show how women's circles demonstrate a modern formation of a tradition that is not inherited but constructed, whose legitimacy derives from its perception as such. Despite the lack of direct historical continuity,

Национални етнологски и антроположки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

Филозофско
историческо
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

women's circles effectively fulfill their socio-cultural function, compensating for the loss of stable communities, characteristic of modern societies.

Keywords: women's circles; invented traditions; ritual, symbolic and discursive practices

9. Yanislav Stoychev (*Докторант към Институт по балканистика с център по тракология-БАН*)

Cultural appropriation in music videos in the Balkans | Културното присвояване в музикалните видеоклипове на Балканите

Резюме: В доклада се опитвам да проследя появата на термина "културно присвояване" (cultural appropriation) в западната култура и неговото проявление в музикалните видеоклипове, като правя съпоставка с явлението в контекста на Балканите. За целта изследвам няколко конкретни видеоклипа на музикални изпълнители, в които са изградени стереотипизирани образи на малцинствени групи.

Ключови думи: музикални видеоклипове, Балкани, визуална култура, културно присвояване, стереотипи,

10. Daria Khrebtova (*Zaporizhzhia National University*)

Inventing heritage in motion: Ukraine's Eurovision performances (2022–2026) and the transformation of cultural memory | Изобретяване на наследството в динамика: Участията на Украйна на Евровизия (2022–2026) и трансформацията на културната памет

Abstract: This project explores how cultural heritage is actively constructed and reinterpreted through Ukrainian performances at the Eurovision Song Contest between 2022 and 2026. Drawing on the concept of "invented heritage," the study examines how music, visual aesthetics, and digital circulation contribute to the transformation of cultural memory in a contemporary European context. The analysis focuses on selected performances, including Stefania (2022), Heart of Steel (2023), Teresa & Maria (2024), Bird of Pray (2025), and Ridnym (2026). By combining

Национални етнологски и антрополошки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

Философско
исторически
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

comparative visual analysis, discourse analysis of lyrics and media narratives, and elements of digital ethnography, the project investigates how traditional motifs are recontextualized within global media platforms. The study argues that Ukrainian Eurovision performances do not merely represent pre-existing traditions but actively produce new forms of heritage that reflect shifting narratives of identity, memory, and international representation. In this sense, Eurovision functions as a dynamic field where cultural meanings are negotiated, translated, and legitimized for global audiences.

Keywords: invented heritage; cultural memory; Eurovision; Ukraine; digital ethnography; performance; identity; visual analysis.

11. Alisa Kunitsyna (*Zaporizhzhia National University*)

Murals and street art in Ukraine and Zaporizhzhia: how urban graffiti turn into cultural heritage objects | Муралите и стрийт артът в Украйна и Запорожие: как градските графити се превръщат в обекти на културно наследство

Abstract: The report examines the phenomenon of murals and street art as an important component of the contemporary urban landscape of Ukraine, and Zaporizhzhia in particular. Special attention is given to the ways in which street images, which originally emerged as a form of informal self-expression, gradually acquire the status of cultural markers, elements of local memory, and objects of symbolic value. The artistic, social, and communicative functions of urban graffiti are analyzed, along with their role in shaping the city's image and promoting historical narratives. Using the examples of Zaporizhzhia and other Ukrainian cities, the study traces the interaction among artists, the community, the authorities, and urban space, as well as the process of street art institutionalization through cultural initiatives and preservation practices. At the center of the research is the transformation in the perception of urban mural art: from a temporary, often subcultural phenomenon to a significant element of cultural heritage that reflects the city's identity, history, and contemporary values.

Keywords: murals, street art, graffiti, cultural heritage, urban studies, urban space, Ukraine, Zaporizhzhia, local identity, visual culture, art preservation.

Национални етнологички и антроположички четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

Филозофско
историческо
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

12. Мария Георгиева (Докторант, Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“)

Другият, следата и трансгенерационната травма: конструиране на наследство и памет
| The Other, Trace, and Transgenerational Trauma: Constructing Heritage and Memory

Резюме: Във фокуса на настоящата тема стои разграничението между „изобретеното“ и „създадено“ наследство. Анализът се фокусира върху изследването на трансгенерационната травма в контекста на „изобретените наследства“, като основната позиция е свързана с въпроса дали травмата може да се приложи към понятието „изобретено наследство“, прочетено през *психоаналитичната традиция*, или изисква нова формулировка. Изходната позиция е, че травмата сама по себе си няма възможността да бъде мислена като фиктивна или произволно създадена. Трансгенерационната травма е психично и историческо доказуемо събитие, носещо социални (и културни) последствия. Проблемът, който текстът поставя, не е свързан пряко с реалността на травмата, а с начина, по който се превръща в наследство. Основният аналитичен въпрос е дали травмата се „изобретява“ от субекта или се „създава“ в процеса на социалните отношения, което ще бъде разгледано чрез реален пример. Изследването преразглежда начина, по който може да мислим наследството като процес на *създаване*, имащ широко приложение – от антропология до психоанализа. Другият е посредник в процеса на *предаване* и *създаване* на наследството, особено в контекста на травмата. Културната памет е процес, функциониращ чрез отношението с Другия в предаването и „изобретяването“ на наследството, паметта и културата. Следва да преосмислим наследството като динамичен *процес*, целящ да създаде нови възможности за аналитично приложение.

Ключови думи: Наследство, травма, създадено, следа, Другия

13. Роберта Колева (Докторант, Централноевропейски университет (Central European University))

Изобретяване на травмата: постсоциалистически режими на памет и културна продукция в България в хоризонта на западната разпознаваемост | Inventing Trauma:

Национални етнологски и антроположки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

Философско
исторически
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

Postsocialist Regimes of Memory and Cultural Production in Bulgaria within the Horizon of Western Legibility

Резюме: Настоящото изложение предлага първоначален теоретичен и изследователски обзор върху това, което наричам „изобретяване на травмата“ в постсоциалистическа България. Стъпвайки върху класическите дебати за „изобретяването на традицията“, както и по-широко върху изследванията на паметта като социално и културно производство, тук насочвам вниманието не към онтологичния статус на травмата, а към социалните, културните и институционалните процеси, чрез които след 90-те години тя постепенно се утвърждава като привилегирован език за говорене за социализма, паметта и близкото минало.

Интересува ме как травмата се произвежда, разпознава и легитимира в различни полета - художествени практики, литературни езици, музейни и кураторски формати, академично знание и дигитални публичности. Специално внимание отделям на начина, по който този дискурс се формира и през един външен хоризонт на очакване - необходимостта Източна Европа да бъде четена през травмата на комунизма, за да стане разбираема, преводима и културно разпознаваема за западни публики, институции и пазари. В този смисъл се интересувам от това как артисти, писатели, изследователи, антрополози и институции, свързани с паметта за близкото минало, активно участват в оформянето на травмата като дискурс и културен продукт.

Емпирично докладът проследява няколко различни сцени на тази продукция: художествено-свидетелския проект *The Neighbours*, представил България на Венецианското биенале през 2024 г. и изграден около свидетелства за комунистическо насилие; литературните режими на памет във *Времеубежище* и други произведения на Георги Господинов; академично-институционалните интервенции на Института за изследване на близкото минало; и съвременните музейни пренареждания на социалистическото наследство в проекта за обновяване на Историческия музей в Димитровград. Методологически текстът съчетава дигитална етнография и дискурсивен анализ и предлага начални аналитични щрихи, които могат да послужат като основа за по-задълбочена етнографска работа.

Национални етнологки и антроположки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

Филозофско
историческо
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

Ключови думи: постсоциализъм; памет; травма; културна продукция; комунизъм; близко минало; България

14. Антоан Лулчев (*Докторант, Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“*)

Конструиране на образите на войната в 21 век | Constructing images of war in the 21st century

Резюме: Образите на войната в съвременното претърпяват обрат (У. Дж. Мичъл), който се състои не само в промяна на формата (от текстове към изображения), но и в изграждането на нови наративи за това каква трябва да бъде войната. Ако до 20 век дихотомията „реално – нереално“ бива опосредствана от пропагандата чрез лъжи, то в 21 век тя е опосредствана чрез спектакъла, който създава фиктивни репрезентации – неистини. Образите на спектакъла често притежават развлекателен характер, който чрез алегии конструира един нов наратив за войната. От една страна новият наратив служи за да легитимира правото да бъде една война водена, а от друга – той трябва да илюстрира несправедливостта на същата война към потърпевша страна. В предложения доклад авторът ще представи няколко случая на медийни репрезентации в социалните медии (видеа и колажи) на съвременни военни конфликти, които създават нови интерпретации на войната посредством развлекателни изображения. Анализът цели да покаже как изображенията на спектакъла могат да бъдат разглеждани като символно насилие върху това как трябва да бъде възприета войната.

Ключови думи: война, спектакъл, наративи, образи, социални мрежи, развлекателност.

Abstract: The contemporary imagery of war is undergoing a transformation (W. J. Mitchell), which consist not only in change of form (from text to images), but also in the construction of new narratives of what war should be like. If until the 20th century the dichotomy “real – unreal” was mediated by propaganda through lies, then in the 21st century it is mediated through spectacle, which creates fictitious representations – untruths. The images The images of spectacle often have an entertaining character, which through allegories constructs a new narrative about war. On the one hand, the new narrative serves to legitimize the right to wage war, and on the other – it must illustrate the injustice of the same war towards the victimized party. In the proposed report, the

Национални етнологки и антроположки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

философско
историческо
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

author will present several case studies of media representations in social media (videos and image collages) of contemporary military conflicts, which create new interpretations of war through entertaining images. The analysis aims to show how the images of the spectacle can be seen as symbolic violence on how war should be perceived.

Keywords: war, spectacle, narratives, images, social networks, entertainment.

15. Георги Иванов (*Докторат, Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“*)

Антарктически тишини (По данни от „Антарктически дневници“) | Antarctic Silences
(Based on data from „Antarctic Diaries“)

Резюме: Докладът ще се фокусира върху сензорни данни от Пимпирев, Х. (2013) *Антарктически дневници*. София: Университетско издателство СУ „Климент Охридски“. Дневникът представлява ценен източник на сензорни данни, касаещи тишина от пейзажите, в които *сензорният корпус* (тялото) на полярника проф. Пимпирев е пребивавало, почувствало и текстуализирало в хартиен медиум. Докладът представлява първи подстъп към по-широко изследване за модалностите на тишината на студения континент. Засега се ограничаваме при до българския случай, разгледан чрез избрания дневник.

Ключови думи: Антарктида; тишина; сензорни пейзажи; сензорни пейзажи на тишина

Abstract: The paper will focus on sensory data from Pimpirev, H. (2013) *Antarctic Diaries*. Sofia: Sofia University Press “St. Kliment Ohridski”. The diary is a valuable source of sensory data concerning silence within the landscapes in which the *sensory corpus (the body)* of the polar explorer Prof. Pimpirev has resided, experienced, and textualized in a printed medium. The paper constitutes an initial step toward a broader study of the modalities of silence from the frozen continent. For the time being, the analysis is limited to the Bulgarian case, examined through the selected diary.

Keywords: Antarctica; silence; sensescapes of silence

Национални етнологички и антроположички четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

Филозофско
историческо
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

16. Мелиса Точиева (*Институт за етнология и фолклористика с Етнографски музей – БАН*)

Изобретени традиции днес: Манифестирането като ню ейдж практика | Invented Traditions Today: Manifestation as a New Age Practice

Резюме: Докладът има за цел да разгледа една ню ейдж практика, която може да се приеме за изобретена традиция сред новите поколения, а именно манифестирането на желаня. Изборът на тази тема е мотивиран от актуалността на проблематиката за ню ейдж духовността, както и от популяризирането на подобни практики в дигитална среда. Традицията да се манифестира представлява модерна адаптация на по-стари практики за измолване на желаня като наричания на „мълчана вода“, любовни баяния или просто молитви, отправени към Бог. Използвайки примери от социалните медии, се представят паралели между манифестирането и други утвърдени обредни практики, които разчитат на словото като движеща сила.

Ключови думи: манифестиране, ню ейдж духовност, изобретени традиции, слово, магическо мислене

17. Християна Германова (*Бургаски Държавен Университет „Проф. д-р. Асен Златаров“*)

Читалището свързва, читалището изобретява. За институционалните иновации в традиционните обреди на село Брястовец, Бургаско | The Library and community center connects, The Library and community center invents On institutional innovations in traditional rites of the village of Bryastovets, Burgas region

Резюме: Целта на настоящето проучване е да проследи измененията в празничната култура на жителите в бургаското село Брястовец през последните седемдесет години. Селското читалище предлага нови начини за съхраняване и възпроизвеждане на фолклорното наследство на общността. Стремешът на институцията да обединява и споява отделните

Национални етнологски и антроположки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

философско
историческо
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

групи в рамките на селската общност води до пренебрегване и дори заличаване на някогашните религиозни и етнически различия между хората. Появяват се иновативни, немислими и недопусними в миналото практики и иновации в празничността на селището.

Ключови думи: изобретени традиции, фолклорно наследство, селска празничност, читалищна институция

18. Захарина Тонева (*Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“*)

„Натуралното“ и „органичното“ в козметичния и рекламния дискурс.“ – фотоесе |
‘Natural’ and ‘Organic’ in cosmetic and advertising discourse.” – photo essay

Резюме: Настоящото фотоесе изследва напрежението между образ и реалност в козметичния и рекламния дискурс чрез понятията „натурално“ и „органично“. Чрез фотографско наблюдение на козметични продукти в търговска среда се анализира как рекламният език и визуалните елементи върху опаковките конструират образ на природност и грижа за тялото. Централният фокус е поставен върху разминаването между този изграден визуално-езиков образ и материалната реалност на продуктите, видима в техния състав и индустриален произход.

В този смисъл във фотоесето „натуралното“ и „органичното“ се разглеждат като дискурсивни конструкции, които не само отразяват, но и произвеждат определени представи за грижа, тяло и природа. Насърчава се обособяването на различни практики – регламентирана употреба на определени продукти (например по няколко пъти дневно), както и специфичното им преживяване през телесността.

Abstract: This photo essay examines the tension between image and reality within cosmetic and advertising discourse through the concepts of “natural” and “organic.” Through photographic observation of cosmetic products in a retail environment, it analyzes how advertising language and visual elements on packaging construct an image of naturalness and bodily care. The central focus

Национални етнологски и антроположки четения за
студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

Философско
исторически
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

is placed on the argument between this constructed visual-linguistic image and the material reality of the products, evident in their composition and industrial origin.

In this sense, “natural” and “organic” are understood in the photo essay as discursive constructions that not only reflect but also produce specific representations of care, the body, and nature. This can lead to forming certain practices such as regulated use of specific products (for example, several times a day), as well as their embodied experience through the body.

19. Theodora Salamanioti (*Ph.D. Candidate in Social and Cultural Anthropology, Democritus University of Thrace*)

Embodied Constraint and the Production of Heritage in the Present: The Case of Emergence
| Въплътените ограничения и създаването на културно наследство в настоящето: примерът с „Emergence“

Abstract: This paper examines how heritage can be understood not as an inheritance from the past but as a process actively produced through embodied practices, constraints, and systems of regulation in the present. It focuses on the interactive performance *Emergence*, approached interpretatively as a site where the body is continuously negotiated within shifting rule-based environments.

Drawing on Michel Foucault’s understanding of the body as a field of power and discipline, alongside performance theory, the paper analyses how performers operate within changing sets of rules introduced through audiovisual structures. While the choreographic vocabulary remains grounded in dance and physical theatre, each section reconfigures the conditions of action, producing a sense of controlled movement, exposure, and confinement.

Rather than interpreting these constraints as merely restrictive, the paper argues that they function as generative mechanisms. Based on both performance observation and discussion with the creators, it suggests that what persists within the work is not predetermined but emerges through processes of selection shaped by what is considered functional within the system.

Национални етнологски и антрополошки четения за
студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

Философско
историческо
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

In this context, the performance produces a form of “heritage of the present,” where collective experience and embodied repetition generate temporary structures of meaning. Heritage is thus redefined as a performative and relational process, constructed through constraint, interaction, and the regulation of the body.

Keywords: Heritage of the present, embodiment, constraint, rule-based performance, regulation.

20. Alexandros Kapaniaris (*PhD Hellenic Open University, Tutor-Counsellor, Hellenic Open University, Master’s Programme in Digital Humanities*)

Digital memory work and the invention of local heritage: the Facebook group “Memory Zagora” as a mnemonic community | Дигитална работа на паметта и изобретяването на местното наследство: Facebook групата „Memory Zagora“ като мнемонична общност

Abstract: This paper examines the Facebook group “*Memory Zagora*” as a digital space in which collective memory and local cultural heritage are actively produced, negotiated, and legitimised. Moving beyond the understanding of heritage as a fixed inheritance from the past, the study approaches the group as a mnemonic community where memories of place, everyday life, family histories, and local traditions are continuously reconstructed through posts, photographs, comments, and shared narratives. Drawing on approaches from digital ethnography and visual analysis, the paper explores how users engage in processes of digital memory work by selecting, interpreting, and circulating representations of Zagora’s past. Particular attention is given to the role of nostalgia, authenticity claims, and community interaction in shaping a shared sense of local identity. The study also considers the platform itself as a technological field that structures the visibility and circulation of memory through its affordances, such as commenting, sharing, and archiving. By analysing this online group as a site of heritage-making, the paper contributes to broader discussions on invented traditions, digital memory, and the transformation of local heritage in contemporary online environments.

Keywords: digital memory, local heritage, Facebook groups, mnemonic community, digital ethnography

Национални етнологски и антроположки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

Философско
исторически
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

21. Kyriakos Bakiris (*PhD Candidate in Modern and Contemporary History, National and Kapodistrian University of Athens*)

Rebranding Monarchy: Pavlos Carolidis and the Construction of Political Legitimacy in the Greek Public Sphere | Преосмисляне на монархията: Павлос Каролидис и изграждането на политическа легитимност в гръцката публична сфера

Abstract: This paper examines how the prominent Greek historian and intellectual Pavlos Carolidis engaged with the public sphere to construct a discourse of political legitimacy for the Greek monarchy. Rather than approaching the monarchy merely as a constitutional mechanism, Carolidis redefined it as an organic and enduring element of the national body. Central to this approach is his distinction between “political” and “ethnic” monarchy, through which he sought to relate the existing political structure to a broader conception of national continuity and collective identity.

The paper focuses on two critical moments of crisis: the period on the eve of the Greco-Turkish War of 1897 and the years of the National Schism (1916), when the legitimacy of the monarchy was intensely contested. It suggests that Carolidis’ interventions formed part of an effort to reposition the monarchy within Greek political life by grounding it in a language of continuity, articulated through public discourse. In this way, the paper highlights how historiographical narratives contribute to shaping public discourse and perceptions of political authority in periods of political uncertainty.

Keywords: Pavlos Carolidis; Greek monarchy; political legitimacy; public discourse; national continuity

22. Боян Стефанов (*Софийски университет „Св. Климент Охридски“*)

Нация, религия и „изобретено наследство“: конструиране на историческа памет в българския XIX век | Nation, Religion, and “Invented Heritage”: Constructing Historical Memory in the Bulgarian Nineteenth Century

Национални етнологки и антроположки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

Философско
исторически
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

Резюме: Настоящият доклад разглежда връзката между националното изграждане и религиозните представи в българския XIX век. Изследването се насочва към начина, по който определени образи на миналото биват подбирани, пренареждани и символно натоварвани, за да легитимират модерната национална общност. Особен интерес представлява преплитането между православната традиция, възрожденските културни програми и новите форми на историческо самосъзнание, които превръщат религията от универсална християнска рамка в елемент на национална идентификация.

Докладът поставя акцент върху процесите на сакрализация на нацията и патриотизация на религията, като показва как наследството не се явява просто „предадено“ от миналото, а активно произведено чрез текстове, образователни практики, църковни спорове и публични културни жестове. В този контекст ще бъде обсъдено как българският възрожденски елит конструира приемственост между средновековно християнско минало, православна принадлежност и модерна национална кауза. Така докладът предлага да мислим наследството не като статичен остатък, а като динамичен процес на културно и политическо производство.

Изследването се основава върху историко-културологичен подход и използва както възрожденски текстове и публицистика, така и съвременни теоретични интерпретации на традицията, паметта и наследството. Целта е да се покаже, че българският XIX век предоставя особено продуктивен терен за анализ на механизмите, чрез които религиозното и националното въображение съвместно произвеждат легитимирано минало.

Ключови думи: нация; религия; наследство; изобретени традиции; Българско възраждане; историческа памет

23. Алекс-Саби Леви (*Докторант, Пловдивски университет “Паисий Хилендарски”*)

Трансформиране на теренната работа: Дигитални следи и политики на уязвимост | Transforming Fieldwork: Digital Traces and the Politics of Vulnerability)

Национални етнологички и антроположички четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

философско
историческо
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

Резюме: Докладът разглежда концепцията за „теренната и работата и наследството“ през призмата на съвременните дигитални технологии, анализирайки ги като активни терени за конструиране, легитимиране и трансформиране на социалната памет. Докладът поставя фокус върху използването на дигиталния архив на Народна библиотека „Иван Вазов“ – Пловдив и неговата роля в изграждането на докторската теза: „Общностни взаимодействия – памет и пространство“.

Основният изследователски въпрос е насочен към това как дигиталните архиви и онлайн колекциите функционират като инструменти за властово разполагане и представяне на информацията. Използвайки методите на дигиталната етнография и критичния визуален анализ, ще бъдат анализирани различни архивни единици като фотографии, периодичен печат и административни документи, които разкриват политиките на държавата и местната власт спрямо населението в различни градски части на Пловдив.

Централен принос на доклада е посочването на темата за „информационната уязвимост“. Изследването показва как специфичното селектиране и кадриране на образи в дигиталния терен може да маргинализира или „изобретява“ определено наследство, което често обслужва външни институционални разкази, вместо да отразява автентичния глас на дадена локална общност. Чрез интересни примери от дисертационното си изследване, ще бъде илюстрирано как онлайн достъпът до архиви позволява да се проследят механизмите и политиките на изключване и включване през различни периоди.

В заключение, докладът предлага дискусия за необходимостта от адаптиране на изследователския инструментариум към виртуалните пространства. Социалните мрежи и дигиталните библиотеки се утвърждават като нови терени, върху които „изобретеното наследство“ се тества, оспорва или затвърждава. Докладът аргументира, че дигиталното пространство е ключово за преосмисляне на етиката на представяне и осмисляне на нова историческа видимост на уязвимите социални групи.

Ключови думи: *изобретено наследство, дигитална етнография, информационна уязвимост, теренна работа.*

Key words: *Invented heritage, Digital ethnography, Informational vulnerability, field work*

Национални етнологки и антроположки четения за студенти, докторанти и млади изследователи

ИЗОБРЕТЕНИ НАСЛЕДСТВА – ТЕХНОЛОГИИ И ТЕРЕНИ

философско
историческо
факултет

15-16 май 2026 г.
Пловдив

24. Елица Капушева (Докторантка, Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“)

Етнографизиране на групите за учене от действието като метод за антропологично изследване на общностни практики и динамики в отговор на климатичните промени
| Ethnography-zation of action learning sets as a method for anthropological research into community practices and dynamics in response to climate change

Резюме: Групите за учене от действието (или Action Learning Sets/ALS) са продуктивен и овластяващ инструмент за провеждане на изследвания в традицията на преживелищните и включващите методи, особено разпространени за работа в организации в корпоративна, активистка или гражданска среда. Този доклад разглежда потенциала и лимитите на групите за учене от действието като изобретени терени за провеждане на етнография. И в частност как те могат да се използват, за антроположки и етнологки изследвания на влиянието на климатичните промени върху еко-социалните връзки и процеси. Разсъжденията се базират върху рефлексията ми като бивша участничка и съизследователка в една такава група и от настоящата ми работа по изработване на дизайн за изследване, което включва ALS като метод.

Ключови думи: група за учене от действието, етнография, климатични промени, ангажирана антропология